AMPA
ESCOLA FORT PIENC

FEM ESCOLA

Juny 2015

EQUIP DE TREBALL

REDACCIÓ I COL.LABORADORS:
Marià Gàlvez
Laura Almazán
Luz Galdeano
Viki Scarpato
Lorena Ruiz
Àlex Saballs
José Manuel Díaz
Lucca, Pau i lu P5
Mònica Moll
Yessica Clemente
Laura Carrio
Mandy
Fernando Mazzeo
Miquel Gené
Pat Ventura
Walter Martí
David Boada
Reyes Brun

COORDINACIÓ:
Laura Almazán

DISSENY I MAQUETACIÓ:
Luz Galdeano
Pepa Navarro

EDICIÓ DE VÍDEOS:
Isaac Guevara
Lorena Ruiz

CORRECCIÓ DE TEXTOS:
Gemma Castañé
Eva Espadaler

EDICIÓ 2015

AMPA del CEIP Fort Pienc
Comissió de Comunicació
C/ Alí Bei, 75 - 08013
Barcelona
Tel. 93 246 29 99
www.ampafortpienc.org

#santjordifortpienc
FOTOGRAFIA GUANYADORA

#carnestoltesfortpienc
FOTOGRAFIA GUANYADORA

#vacanceshivernfortpienc
FOTOGRAFIA GUANYADORA

Sumari

5 Editorial. Un repte genial *Àlex Saballs*

6 Robòtica educativa. Entrevista *a Cecília Tham Luz Galdeano i Viki Scarpato*

8 Còmic. Què fem amb la canalla durant 86 dies? *José Manuel Díaz*

9 Còmic. Abanturas al Fortpienc *Lucca, Pau i lu*

10 Berenars Saludables *Mònica Moll*

11 Tips per fotografiar nens *Laura Almazán*

13 Francesco Tonucci: 20 frases sobre el juego infantil para reflexionar *Yessica Clemente*

15 Recepta, Pastís vegà *Lorena Ruiz i Isaac Guevara*

16 Recomanacions musicals *Laura Carrio*

Un llibre ple d'emocions *Laura Almazán*

17 Instagram Fort Pienc *Viki Scarpato*

19 Cinema infantil *Mandy*

22 Extraescolars o Sálvame la vida *Fernando Mazzeo*

23 L'equitat com a estratègia per a la millora de l'ensenyament *Miquel Gené*

25 Recomanacions d'Apps *Luz Galdeano i Marià Galvez*

27 Proyecto Fem Escola Fem barri *Comissió d'Infraestructures*

30 APM Fi de Curs *Lorena Ruiz i Isaac Guevara*

31 AMPA CONFIDENCIAL: Uncensored. *David Boada*

35 Còmic. *Pat Ventura, Marià Gálvez i David Boada*

36 Com serà la nostra escola els pròxims anys? *Reyes Brun*

37 Jocs en xarxa. Consells per a pares i mares *Comissió de formació*

39 I després de l'escola què? Fer-nos nostres els Instituts del barri *Grup de pares i mares*

41 #Les piulades destacades

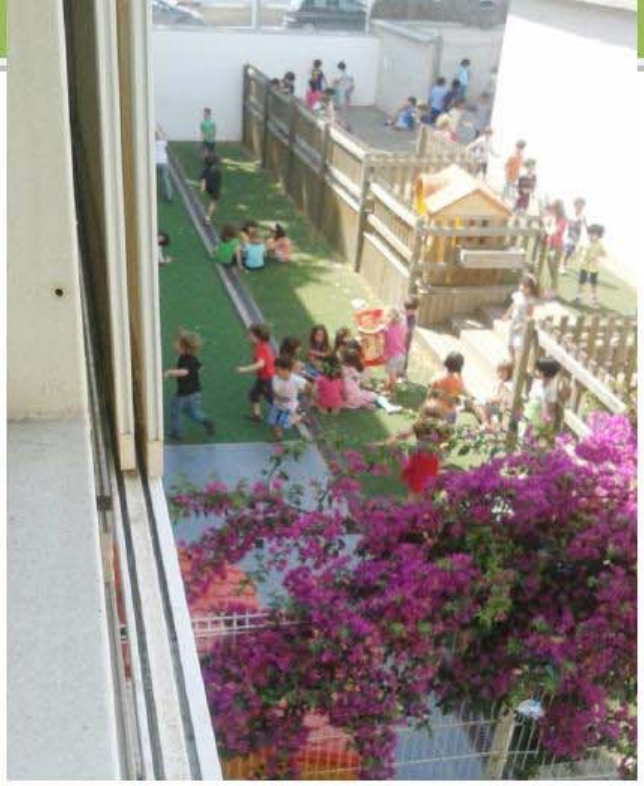

Editorial

Un repte Genial

Benvolgudes famílies,

Ara fa 2 anys ens vàreu donar la confiança a una Junta i ara toca tancar aquesta etapa, molt enriquidora per a mi. Estic content de fer-ho envoltat de tots vosaltres, amb una forta empenta i dinàmica de participació que any rere any no deixa de sorprendre'm.

Però potser caldria fer un balanç global a aquests 2 anys... Estan el sistema educatiu públic i la nostra escola millor que fa 2 anys?

Com a pares i mares no podem estar mai plenament satisfets, i continuarem reclamant la millor educació per als nostres fills i filles, en consonància amb els valors de la nostra escola: escola de qualitat, oberta, inclusiva, catalana i plural. Si em pregunteu si hem aconseguit plenament això, la resposta és que NO.

Si em pregunteu si hem avançat en aquests objectius de màxims crec honestament que hem incrementat molt la velocitat de creuer cap a la direcció que ens portarà a assolir-ho plenament.

S'ha incrementat la participació de l'AMPA

- Gàcies a tots vosaltres (i el llistó ja era molt alt) ja que en l'actualitat les 9 comissions i la tasca del secretari/a i tresorer/a asseguren una pervivència creixent de l'actual model).

- En aquells temes prioritaris per a l'escola (tot i la llei Wert, devant de la qual l'escola sencera se'ha declarat insubmisa).

Tenim millors resultats acadèmics dels nostres alumnes any rere any, i amb la lluita constant obtenim petits rèdits per anar adequant aquest edifici premi d'arquitectura per tal que sigui "amable" amb els nostres fills i filles (tot i que tornen a ser-hi les famoses goteres !!!)

Queden moltes coses per fer. Alhora, dels errors també s'aprèn, si més no per no reproduir-los de nou i millorar el retorn cap a vosaltres. Ha estat un plaer com a president treballar amb tots els membres de la junta d'aquests 2 anys que, mes a mes, amb perseverança, paciència, molt de temps, quilos de bona fe i tot l'altruisme que us pugueu imaginar em permeten assegurar-vos un futur brillant per a l'AMPA, que segur seguirà implicant-se i donant solucions a tots els entrebancs que el futur ens pugui deparar – que no seran pocs, ja en sou conscients - .

Realment m'havien demanat quatre línies...

Heu estat formidables i sempre m'heu posat les coses fàcils, una cosa extraordinàriament complicada.

Un fortpienenc per sempre més!!!

Àlex Saballs i Bruell
President de l'Ampa Fort Pienc 2014-2015

Robòtica educativa

Entrevista a Cecília Tham

Cecília Tham és una mare de l'escola Fort Pienc i fundadora de **Makers of Barcelona (MOB) + FabCafe de Barcelona**. Potser els seus estudis de Biologia, Art i Arquitectura a Estats Units, la seva infància a Hong Kong, o el seu domini del castellà, xinès i anglès expliquin part de la seva inquieta ment, un prodigi del pensament lateral.

El **MOB** és una comunitat col·laborativa al centre de Barcelona, on professionals de diferents àmbits vinculats a la creativitat, la innovació i l'emprenedoria comparteixen un mateix espai on generar contingut i posar en pràctica tant idees com noves dinàmiques per implementar-les.
Des d'aquesta plataforma la Cecília ens ensenya com el poder d'una comunitat de col·laboració oberta podria canviar la nostra actitud i la nostra mentalitat a l'escola o al lloc de treball, i com la col·laboració serà una de les principals forces impulsores darrere de la recuperació de la nostra economia actual.

Recentment, la Cecília ha posat en marxa un projecte sobre robòtica educativa i vol engrescar les escoles a participar-hi.

Cecília, en què consisteix el vostre projecte sobre robòtica educativa?

El nostre projecte actual es diu **Ultracam** i consisteix en cursos intensius de tres dies, en els quals es posen en pràctica tècniques i metodologies de treball en equip, de disseny orientat a l'usuari, d'execució de prototipatge digital i de presentació de projectes en públic.

La primera activitat (1r dia), anomenada **Balanced Zoo**, té com a objectiu formar equips de cocreació, d'uns 6 o 7 nens. Quatre membres de cada equip representen un paper: investigador, artista, dissenyador i escriptor.

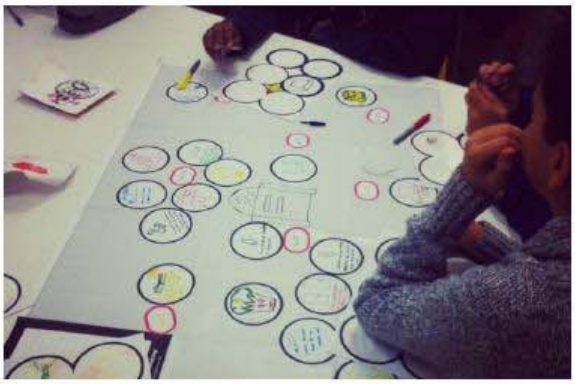

Manual Thinking

Els nens pensen idees a desenvolupar amb els materials de fabricació digital disponibles i se'ls convida a aportar el material reciclable que considerin apropiat per elaborar els seus prototips.

La segona activitat del 2n dia és de **Programació i Prototipatge**. Els donem kits d'Arduino Grove Kit i ordinadors per programar, juntament amb fitxes guia (Scratch Cards), perquè realitzin les primeres proves en programació i electrònica.
Un cop tenen les bases d'electrònica i programació dels equips comencen a treballar en el seu prototip amb el material de reciclatge que han portat de casa.

Exemples: sensors de llum, de so, de temperatura... i imputs (botons) que activen vibracions, sorolls, timbres o motors que es mouen.

Ej. de material reciclat

El tercer dia treballen en els últims detalls dels seus prototips i un cop finalitzats, se'n prepara una petita presentació.

Reben una miniclase de buscar el valor del projecte, seguida d'una sessió de Storytelling que ajuda a definir el producte i el procés d'elaboració del mateix.

Finalment es fa una presentació breu, concisa i directa en la qual comuniquen el seu punt de vista al públic. Cada grup explica i mostra els projectes realitzats davant d'un públic exigent, companys, professors i famílies. Amb un discurs innovador i fresc i amb un toc publicitari.

A partir de quina edat recomanes aquesta activitat?

A partir de 8 anys, ja que és important que sàpiguen llegir i escriure per poder programar. Fins al moment hem realitzat cursos amb alumnes de 3r i 4t de primària i amb alumnes de secundària.

Tinc entès que us agradaria que aquesta activitat formés part del currículum escolar. Heu obtingut respostes?

Ens encantaria fer-ho i ho hem proposat, però és complicat i de moment, no ho hem aconseguit. Ara, amb el canvi d'ajuntament, aquest tipus de coses estan aturades. De moment fem cursos puntuals en escoles de primària i instituts de secundària. També col·laborem amb el Maker Convent Formalab del Convent de Sant Agustí.

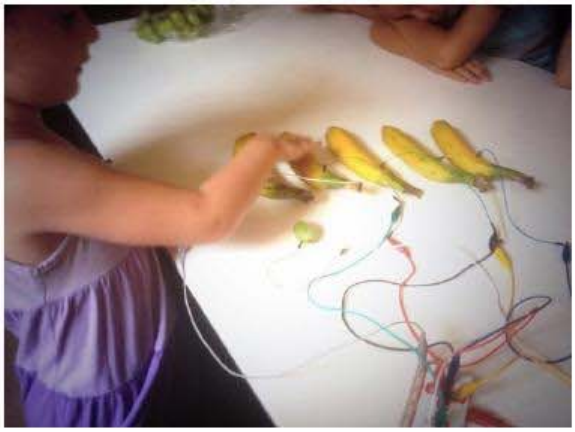

¿Aquesta assignatura és habitual en altres països?

En alguns sí, a Estats Units és habitual i hi ha diverses escoles com Brightworks de Sant Francisco. En aquesta els nens estan barrejats i no separats per nivells i col·laboren entre ells utilitzant múltiples eines, no només digitals. Treballen per projectes de construcció i desenvolupament d'idees. Tinc entès que a Sant Cugat hi ha una escola en aquesta línia, anomenada Creanova.

Com valores el programa de robòtica educativa de Lego?

Em sembla bé, és una altra eina... Avui en dia n' hi ha un munt com LittleBits. Hi hajoguines genials en aquest sentit.

(Em mostra el joc Littlebits i em deixa impressionada. I un altre kit anomenat Bareconductive, basat en pintura amb sensors elèctrics, sense necessitat de soldadura. Es pot aplicar amb llapis o pinzell i proporciona milions de combinacions possibles. " Fins i tot es pot pintar a la paret !!!

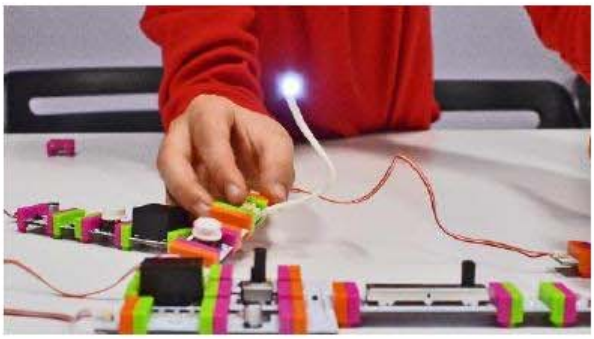

Quins links recomanaries a les famílies interessades en aquest tema?

És clar! N'hi ha un munt!

https://diy.org/
http://www.sfbrightworks.org/how-we-learn/the-arc/
http://www.tinkeringlabs.com/
http://www.electroninks.com/
http://www.bareconductive.com/shop/
http://www.fundacionnec.org/educacion/col-legi-creanova-learning-by-doing/el-col-legi-creanova-a-sant-cugat
http://www.hackidemia.com/
http://ateneusdefabricacio.barcelona.cat/xarxa-de-ateneus-de-fabricacio/
http://conventagusti.com/maker/

Luz Galdeano i VictoriaScarpato,
Comissió de Comunicació

L'escola amb humor. *José Manuel Díaz*

20 de juny - 13 de setembre de 2015: Què fem amb la canalla durant 86 dies?

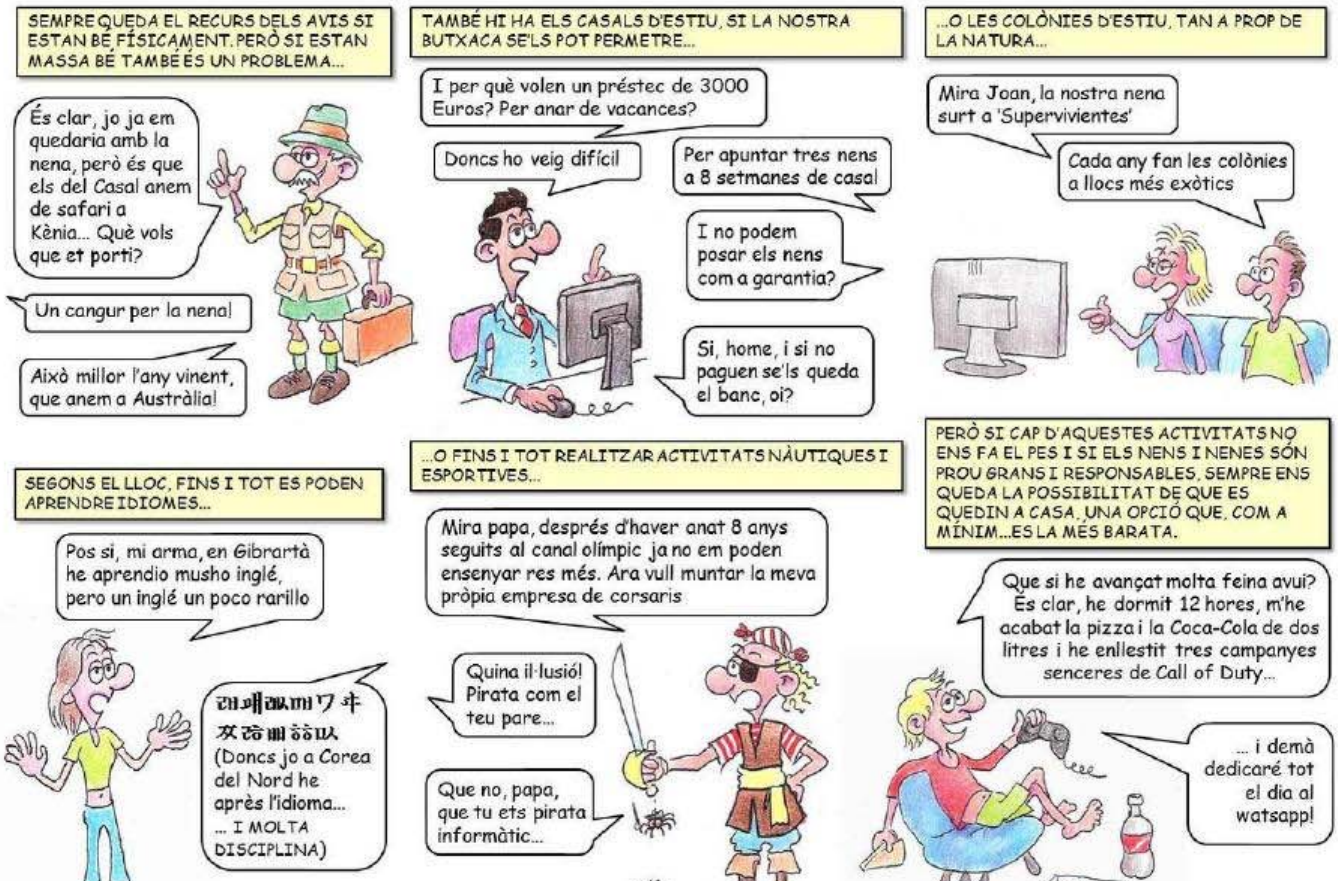

Lucca, Pau i Iu

Nens de P5

Berenars saludables

L'hora de berenar és un bon moment per a cuidar la salut dels nostres fills.

Cal pensar en opcions de berenars saludables, lluny de la brioixeria industrial i d'altres aliments carregats de sucres, greixos saturats i additius. Aquests, en lloc de nodrir-los, els robaran vitamines i minerals i els ajudaran ben poc a tenir un bon nivell d'energia física, mental i un correcte equilibri emocional.

Hem de pensar que cada nen és diferent, i que el berenar s'hi haurà d'adaptar: al·lèrgies, horaris de dinar i sopar, si han fet esport, època de l'any, etc...

Comencem per uns consells generals:

- Cal evitar la brioixeria (sobretot la industrial), rica en sucres, greixos poc saludables i additius.
- Altres aliments rics en sucres com ara els sucs embassats, el cacaolat, algunes galetes, la xocolata amb llet, etc.. per no parlar de les llaminadures.
- Si els donem pa, hem de procurar que sigui el més artesanal possible i de farina integral. Hi ha altres farines a part del blat, que acostumen anar millor a nivell digestiu (aquí entra la singularitat de cada nen) com ara l'espelta, el kamut, el sègol. I algunes sense gluten com ara la de fajol, la d'arròs, de blat de moro,...
- Hem d'incloure aliments rics en nutrients, com ara els fruits secs, les llavors, la fruita i verdura, els germinats, la fruita dessecada...
- Nohem d' abusar de l'embotit tipus fuet, xoriç, sobrassada, ...

Aquí us deixo algunes idees (podeu fer les combinacions que vulgueu):

- Pa integral +
  - Tahin (crema de sèsam) amb mel
  - Formatge fresc amb figues, raïm
  - Alvocat o hummus + oli d'oliva + verd (germinat, rucula, créixens...)
- Iogurt + fruita talladeta + fruits secs
- 1 peça de fruita o verdura (ex: pastanaga) + 1 grapadet de fruits secs
- "tortitas" o coquetes de cereals (arròs, blat de moro, quinoa...).
- Crackers amb llavors
-

Per beure:

- suc de fruita i /o verdura natural
- Llets vegetals (arròs, civada, ametlla, espelta, etc.) De soja només esporàdicament.
- Batut (fruita + llet vegetal)
- Aigua (per que no? sempre que el que portem per menjar sigui nutritiu)
- Aigua amb llimona

Bon profit!!

Mònica Moll
Dietista. Mare de P4

TIPS per fotografiar nens – D'aficionat a aficionat

Si com a mi, t'encanta fer fotos als teus fills però no sempre et surten tan maques com t'agradaria... estàs de sort! Perquè porto uns mesos ~~obsessionada~~ recopilant trucs i consells per aconseguir millors instantànies dels meus petits i en compartiré alguns amb tu.

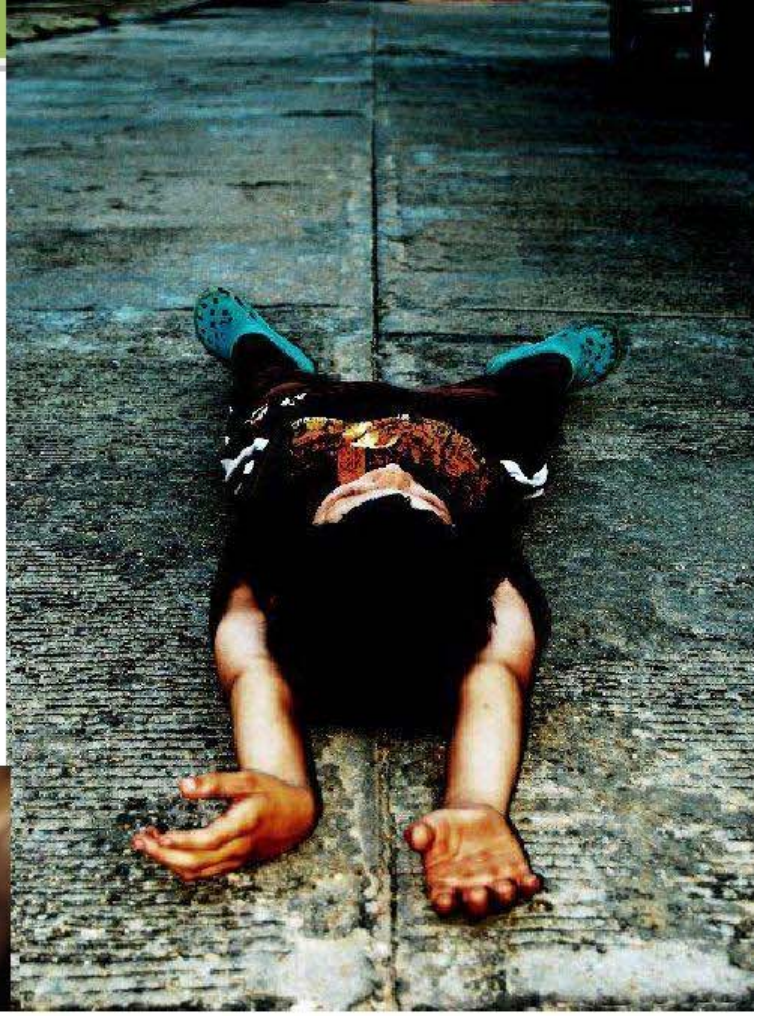

Deixaré de banda la part tècnica de la fotografia i em centraré en unes quantes recomanacions generals que et poden servir tant si fas fotos amb una càmera compacta, una rèflex o amb el mòbil. Espero que et siguin d'utilitat!

1. Fes que sigui divertit! És molt més fàcil fer fotos als nens (i als adults!) quan estan contents i relaxats davant la càmera. Si veus que no els ve de gust, millor deixa-ho per a un altre moment.

2. No els demanis poses o rialles forçades, tingues paciència i espera a que la foto Sorgeixi. Si respectes el moment, els seus estats d'ànim i sobretot els deixes ser ells mateixos, aconseguiràs millors fotos.

3. Canvia la teva manera de mirar, el teu punt de vista, ajup-te, estira't a terra, puja a una cadira o a una escala, el canvi del punts de vista fa que les fotos siguin completament diferents ...

4. Busca la llum natural, passa del flaix! En general les fotos fetes amb el flaix que porta incorporat la càmera mai queden bé .

5. Per aconseguir que mirin a la càmera, el millor és mantenir una conversa, **parla amb ells mentre els fas fotos** i captaràs mirades interessants, somriures reals i expressions naturals.

6. No cal que el nen miri a la càmera en totes les fotos, hi ha imatges precioses i plenes de sentit i sentiments on els nostres protagonistes.

7. Acosta't, omple l'enquadrament amb la seva cara... abusa del primers plans, fes que els ulls siguin els protagonistes (és molt important que els ulls es vegin nítids i ben il·luminats!)

8. Capta detalls, mans, peus, el seu pèl, busca les petites coses.

9. No centris als teus models, situa'ls millor en un dels terços del rectangle, la foto tindrà més força.

10. Si vols sortir al carrer i fer-los unes fotos dóna'ls alguna cosa per jugar, guixos de colors, una pilota, un estri per fer bombolles de sabó, una goma de saltar, globus d'aigua... deixa que es diverteixin i aprofita-ho per fer unes quantes fotos divertides.

11. A casa actua com un espia i captura aquests moments que són només d'ells, privats i íntims. Aprofita qualsevol situació que els porti a estar immersos en una activitat per a fotografiar-los de forma gairebé invisible. Obtindràs fotos quotidianes, naturals i el millor de tot, sense molestar!

Laura Almazan
Comissió de Comunicació

Francesco Tonucci: 20 frases sobre el juego infantil para reflexionar

A punto estamos de acabar el curso y para los niños esto significa superar una etapa y comenzar una época de desconexión, diversión y mucho tiempo libre: ¡comienzan las vacaciones! Esto se traduce también en disponer de más tiempo para jugar y compartir más horas en familia.

Y a veces olvidamos lo que significa esto para los niños, la importancia vital que tiene y lo necesario que es, así que con todo el verano por delante, les dejo unas interesantísimas frases que recopilé de una conferencia de Francesco Tonucci (no dejéis de investigar quién es) sobre el juego infantil para que, durante estas vacaciones podamos reflexionar al respecto pero sobre todo observar a nuestros hijos, para poderlos entender mejor quizás; para poder conectar con sus necesidades internas de juego, para ver cómo aprenden jugando, para maravillarnos con su creatividad y para buscar nuestro propio camino de acompañamiento respetuoso. Pero sobre todo, para que veamos el valor ***importante que tiene el juego en la infancia y en el desarrollo de nuestros hijos***:

1. Jugar para un niño es la posibilidad de recortar un trocito de mundo y manipularlo, sólo o acompañado de amigos, sabiendo que donde no pueda llegar lo puede inventar. Así define el juego, el juego libre que es la verdadera necesidad del niño.

2. Todos los aprendizajes más importantes de la vida se hacen jugando en la primera etapa de vida (de 0 a 6 años). De aquí la importancia del juego en estas edades y el permitirles explorar en libertad.

3. Mientras el adulto juega para divertirse el niño juega para jugar. Entender esta diferencia nos permitirá valorar mejor el jugar. No les hace falta jugar para divertirse a los niños como a

4. Del juego libre solo tenemos que saber lo que nuestros hijos sólo nos quieran contar. Y ya está. No hacen faltan más preguntas sino el saber que ha disfrutado y que nos cuenta aquello que nos quiere contar. Miremos entre líneas si queremos pero no busquemos más.

5. Tenemos que hacer que nuestros niños tengan algo que contar. Y esto solo se puede hacer si el niño tiene tiempo de jugar libremente. Este debería de ser el material a llevar al colegio al día siguiente para trabajar.

6. El verbo jugar sólo se puede conjugar con el verbo dejar. No con acompañar o cuidar.

7. El juego es placer y no soporta vigilancia y acompañamiento. La autonomía es un camino que se enseña poco a poco y debemos fomentarla para que su juego pueda comenzar a ser menos vigilado y acompañado y pase a ser un juego libre.

8. El juego de un niño no se puede evaluar, pero si se evaluara habría que darle un 15 sobre 10. Es su tarea por excelencia y se ha de aceptar tal cual es, así como se debe de aceptar al niño. Tanto por lo que haga como por cómo lo haga debe de recibir un alago y nunca una crítica a su juego.

9. No sabemos cuánto gana-aprende un niño jugando. Ni tampoco nos debería preocupar ya que simplemente de la experiencia del juego libre el niño adquiere conocimientos. Lo importante es fomentar una experimentación variada y rica.

10. Se deberían tener pocos juguetes pero buenos.

11. Un juguete bueno es aquel que sin ser nada concreto puede ser todo. Facilitar juguetes a los niños que aporten variedad de juego tanto para jugar solos o con amigos, como para poder crear más de un juego con el mismo objeto: el barro, la pelota, piezas de construcción, las muñecas....

12. Jugar libremente significa salir de casa: jugar en la calle sin vigilancia del adulto, encontrarse con amigos, decidir un juego entre todos, dedicarle un tiempo libremente y vivirlo con ilusión o desilusión. Ambos sentimientos forman parte del juego.

13. Hoy la casa es una imitación de la ciudad, en ella están todas las comodidades pero está todo bajo vigilancia. Pero si la necesidad del niño es jugar libremente y compartir su tiempo con sus amigos, se entiende que un niño que no sale de casa no puede jugar.

14. Ofrecerle a los niños tiempo libre y la posibilidad de elegir los espacios donde jugar.

15. El juego necesita variedad de entornos para hacerlo más rico. Ir siempre al mismo parque (no adaptado para un juego libre de calidad), empobrece sus experiencias lúdicas.

16. Que los padres jueguen con los niños es perfecto si realmente los padres quieren jugar, sin fingir ni sentirse obligado. Pero tengamos presente que la verdadera necesidad del niño es jugar con otros niños libremente y tener la posibilidad de jugar con niños de diferentes edades.

17. Los padres pensamos que podemos pagar con juguetes nuestro sentimiento de culpabilidad por no poder dedicar más tiempo a nuestros hijos, pero lo único que conseguimos es hacer de nuestros hijos "propietarios de juguetes", porque una vez pasada la excitación del momento del regalo y el rato de juego que no suele durar muchos días, el juguete pasa a formar parte de la colección de juguetes inmóviles en el cuarto de los niños.

18. Dejar jugar libremente y permitir que se encuentren con el riesgo en sus juegos (adecuado a sus edades), de esta manera conseguiremos una parte fundamental en la que se basa el juego que es la realización de un deseo.

19. L os niños necesitan disfrutar de sus ciudades porque de esta manera desfogan toda la energía acumulada que tengan de la escuela, la casa... Si les impedimos descargar esta energía en edades tempranas, evitaremos que exploten en la adolescencia.

20. Los juegos son seguros si lo utilizan para jugar libremente, es decir: si lo usan para lo que necesitan usar. Por ejemplo: unas tijeras de verdad, si las usan para cortar como las usamos nosotros, serán seguras!

Y aquí estas pinceladas variadas dichas por Tonucci, un sabio de este tema, que nos pueden gustar o no pero espero que por lo menos nos hagan pensar sobre el juego infantil.

¡Disfrutad del verano y disfrutad jugando!

Yessica Clemente
Mama de Hugo – 2on

Pastís vegà

Pastís de xocolata vegà, fàcil, ràpid i molt bo. Animeu-vos a fer-lo amb els nens!

Diu la llegenda que la recepta d'aquest pastís tan senzill i barat ve de l'època de després de la segona guerra mundial, quan la gent no tenia accés a molts ingredients com ous, mantega, llet, i intentaven fer el millor possible amb el poc que tenien (farina, sucre i aigua bàsicament). Ideal per a nens amb al·lèrgies a ous, proteïna animal, etc.

INGREDIENTS

- ***1,5 tassa de farina***
- ***1 tassa de sucre***
- ***3 cullerades soperes de cacau***
- ***1 culleradeta de baking soda***
- ***1/2 culleradeta de sal***
- ***75 ml o 5 cullerades d'oli vegetal (d'oliva o gira-sol)***
- ***1 cullerada vinagre (n'he fet servir de poma i n' he posat una mica menys)***
- ***1 culleradeta de vainilla***
- ***1 tassa d'aigua freda***
- ***sucre glacé per decorar (opcional)***

PHem de preescalfar el forn a 180 ° C i engreixar una forma rodona de 22 cm.Cal posar tots els ingredients secs en un bol (farina, sucre, cacau, sal, baking soda) i barrejar-los. Seguidament hem de fer tres foradets i afegir la vanilla en el primer, el vinagre en el segon, i l'oli en el tercer. A continuación cal barrejar-ho bé afegint-hi l'aigua freda. Després hem de coure-ho uns 30-35 minuts (o fins que el típic palet surti net). En acabat traguem-ho del forn, deixem-ho refredar, escampem-hi sucre glas i a menjar!

NOTA: Aquest pastís queda una mica humit i pot ser difícil de desmuntar i tallar en porcions. Per tant, s'aconsella mantener-lo a la safata original i menjar-se'l directament.

Lorena Ruiz i Isaac Guevara
Mare i pare de Isaac P5

MIRA EL VÍDEO!!!

Recomanacions musicals

Roleguita y Boquerón

Música en català per a nens, molt divertida i animada! Amb versions conegudes en anglès y en argentí (La Manuelita):
https://roleguitaboqueron.bandcamp.com/

Koufequín

Un grup argentí amb cançons amb molt de ritme per a nens, nenes i pares! El pop dels nens i nenes!:

http://www.koufequin.com/

Laura Carrio
mare de l'Antón de P5 i de les bessones Lucia i Emma de P4)

El Monstre de Colors Un llibre ple d'emocions

Potser ja el coneixeu, perquè aquest llibre ha estat un super vendes, però us el vull recomanar perquè em té el cor robat!... es diu El monstre de Colors i explica la història d'un monstre que està fet un embolic d'emocions... les té totes juntes i així no funcionen bé!

Amb l'enginyós joc d'associar cada emoció a un color i ficant les en un pot, es van explicant cada una d'elles: alegria, tristesa, ràbia i ira, por i calma... tancant el llibre amb l'amor!

El llibre té unes il·lustracions precioses i uns textos senzills fàcils d'entendre pels petits i està recomanat per a nens de més de 3 anys

Autora: Anna Llenas
Il·lustradora: Anna Llenas
Editorial: Flamboyant
Idioma: castellà i català
Any publicació: 2012
Pàgines: 48
Format: 25,5 x 25,5 cm.
Categoria: Àlbum il.lustrat

Laura Almazan
mare de 1r i P3

Instagram Fort Pienc: 200 grams de famílies i 100 grams de bon rotllo, tot barrejat i sense forn!

Aquest curs l'AMPA hem incorporat una nova via, perquè les famílies pugueu participar enviant les vostres fotos: un nou i radiant compte a Instagram
https://instagram.com/ampafortpienc/

*Vam obrir el compte el **29 de novembre de 2014** amb una imatge de la nova mascota de l'AMPA sorgida dels concurs de l'any passat obert a totes les famílies. Aquest concurs el va guanyar un superdisseny de la Pepa Navarro que des de llavors acompanya i dóna caliu a totes les comunicacions de l'AMPA.*

*D'ençà d'aquell dia, en només 6 mesos, ja tenim **110 seguidors** i heu fet més de **215 publicacions!***

*També ens ha servit per convocar **tres exitosos concursos** en què ens enviàveu les vostres estimades fotos i, aquelles més votades pels seguidors del nostre compte, rebien una targeta-regal d'Itunes Store o Google Play, a més a més del reconeixement popular!*

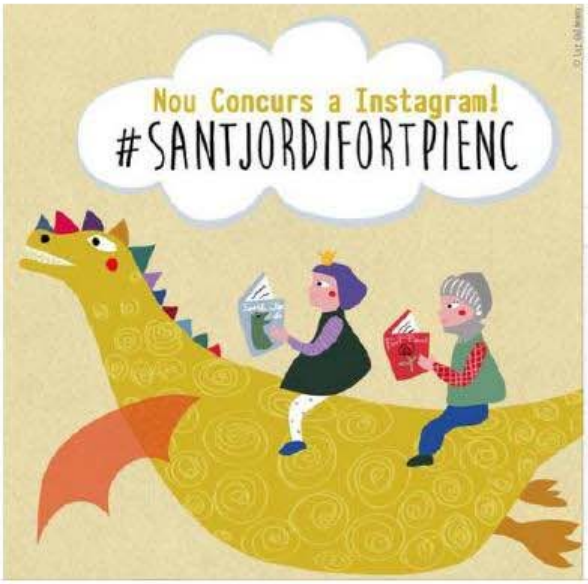

Concurs de Carnestoltes

Aquí teniu la multitudinària foto guanyadora del Concurs de Carnestoltes i la seva autora (@slpez66), per tots més coneguda com la insubstituïble Susana (administradora de l'AMPA):

Concurs *Decoració Hivern*

Amb la gal·làctica foto guanyadora de @itxusi:

Concurs *Sant Jordi*

El va guanyar @crecejuntos amb aquesta tendra i literària foto:

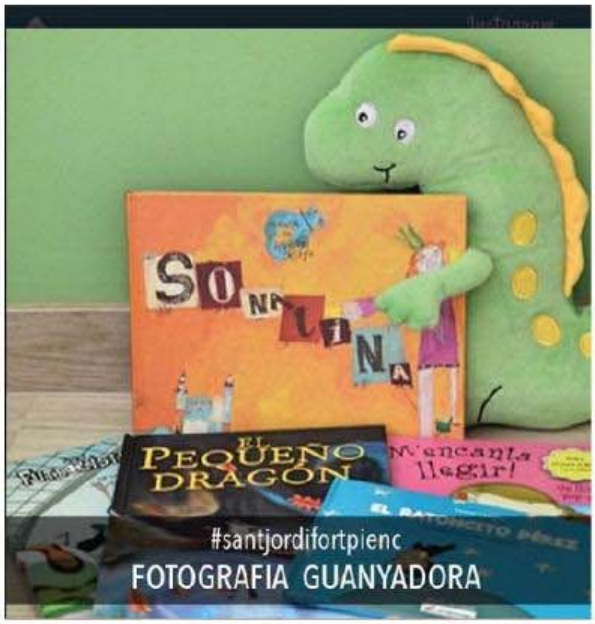

I també ens ha servit per donar a conèixer algunes de les **mil activitats que munta l'AMPA cada curs** o per felicitar-nos les festes

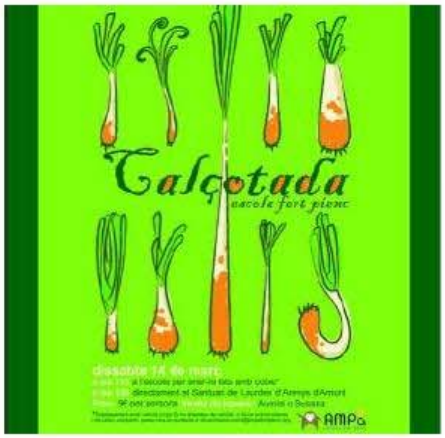

Us animeu a participar-hi?
Vinga, us hi esperem!

Comissió de Comunicació

Cinema infantil

Us en recordeu, quan éreu uns nens, de les pel·lícules que us van marcar, emocionar, fer somiar, angoixar…?

Tots som conscients de la influència del cine en la infància i les emocions que ens genera.

Busqueu una alternativa al model cinematogràfic convencional?

Aquí us proposo una petita mostra de pel·lícules d'autor del cine infantil per compartir en família. L'edat recomanada és variable segons l'infant.

Mandy
mare de P3 i 4rt

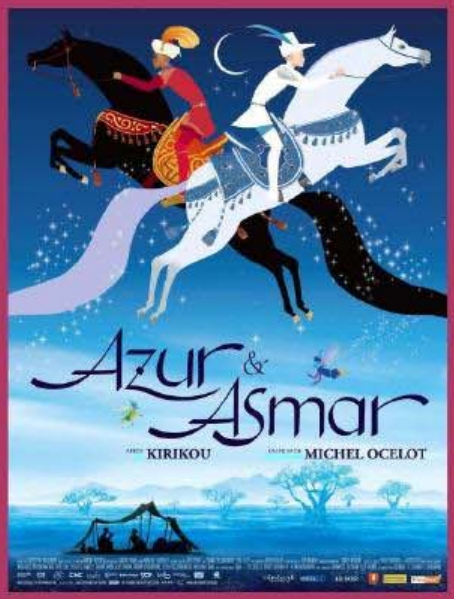

L'argument està basat en dos nens de la mateixa edat, el fill d'un terratinent i el fill de la dida, són criats com a germans i malgrat la diferència social són molt amics. L'Azur és ros, de pell blanca i ulls blaus, L'Asmar és bru i de cabell i ulls negres. La dida els explicava contes i tots dos es van quedar amb les ganes de fer realitat aquelles fantasies. La vida els separa de sobte, però es retrobaran amb els papers canviats, ara l'Azur és pobre i l'Asmar és ric. Quan tots dos decideixen rescatar la fada dels follets es converteixen en rivals. Passen moltes aventures, dignes dels millors contes, travessen terres màgiques, corren perills i veuen prodigis. A partir de 4 anys

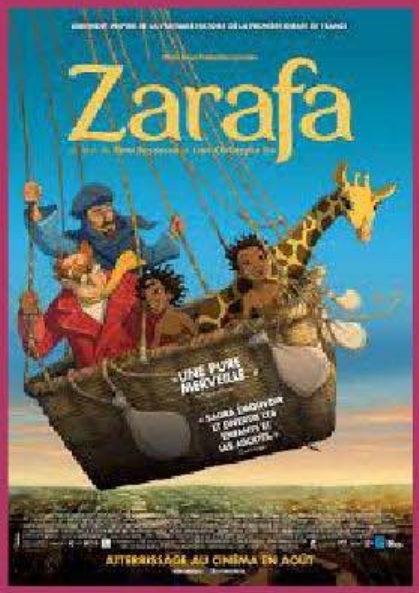

Els nens del poblat es reuneixen sota el gran baobab on l'ancià de l'indret els explica la història de la indestructible amistat entre en Maki, un nen de 10 anys, i la Zarafa, una girafa òrfena que es convertirà en el regal del paixà d'Egipte al rei de França. Hassan, el príncep del desert, haurà de complir la perillosa missió de portar la Zarafa fins a França, però en Maki està decidit a arriscar la seva vida per tornar la girafa a la seva llar. Durant el llarg viatge que els portarà de Sudan a París, passant per Alexandria, Marsella i els Alps nevats, s'enfrontaran a grans perills. En Maki i la Zarafa descobriran que mantenint-se units sempre els superaran. A partir de 4 anys.

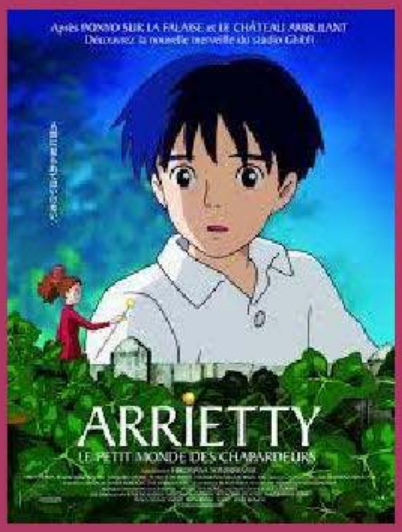

A partir de 4 anys

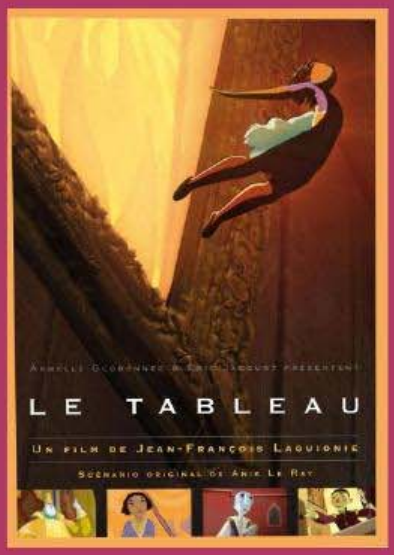

Narra els contratemps d' uns personatges que surten d' un quadre inacabat per buscar al seu creador en altres obres. El seu grafisme s' inspira en els artistes Matisse, Derain y Bonnard. A partir de 6 anys.

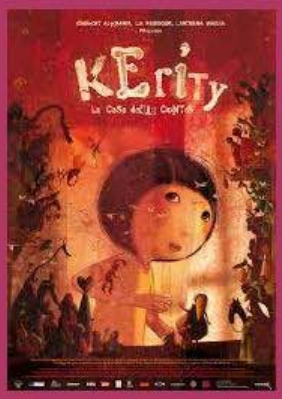

A partir de 5 anys

A partir de 6 anys

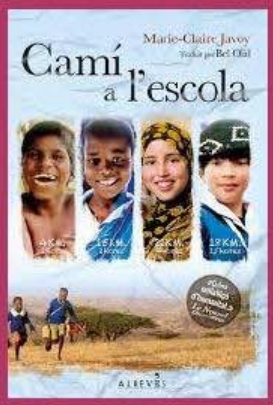

A partir de 4 anys

Voldria destacar les pel·lícules del gran realitzador japonès Hayao Miyazaki. Gràcies a la seva imaginació prodigiosa, amb les seves pel·lícules ens traslladem grans i petits a un món meravellós ple de màgia i de somnis, i mantenim un lligam a la vida dels humans que som. Aquí us passo una petita llista de les seves obres més importants:

El viatge de la Chichiro- 2001
(a partir de 8 anys)

La pel·lícula mostra les aventures d'una nena que durant un viatge per canviar de casa va a parar a un món estrany poblat pels esperits.

La Ponyo al penya-segat – 2008
(a partir de 4 anys)

La Ponyo, una nena-peixet filla del rei del mar, s'enamora del Sosuke, un nen que viu en una caseta en un penya-segat, i vol ser humana com ell. En apropar-s'hi, queda atrapada

El meu veí Totoro -1988
(a partir de 3 anys)

La Mei i la Satsuki són dues germanes que es muden amb el seu pare a viure a una cabanya en el camp. Un dia, per casualitat, la més petita descobreix l'existència dels totoros: esperits guardians del bosc que només els nens de cor pur són capaços de veure. Al costat d'aquestes entranyables criatures i al gatobús, La Mei i la seva germana descobriran el veritable valor de l'amistat, de l'amor i de la família en una meravellosa i inoblidable aventura que els portarà més enllà de la seva imaginació.

El castell ambulant – 2004
(a partir de 6 anys)

La pel·lícula narra la història de la Sophie, una jove que és víctima d'un malefici que l'envelleix i acaba al castell errant, on viu el mag Howl, on pretén refugiar-se argumentant que serà la nova dona de la neteja ja que tot està brut i desordenat.

La princesa Mononoke – 1997
(a partir de 10 anys)

És una pel·lícula de gènere fantàstic, ambientada al Japó durant un període Muromachi d'estil èpic, on un dels últims supervivents d'un antic clan del nord del Japó es troba en la seva aventura enmig de la batalla entre diverses faccions, els hogunat, d'una vila industrial liderada per una carismàtica senyora, i els esperits del bosc que lluiten per la supervivència de la seva llar.

El vent s'aixeca – 2013
(a partir de 12 anys)

La història se centra en la vida del Jiro Horikoshi, un enginyer aeronàutic que va dissenyar un gran nombre d'avions de combat japonesos fets servir durant la Segona Guerra Mundial.

Última pel·lícula d'en Miyazaki.

Extraescolares o "Sálvame la vida"

Cuando comenzamos en el Fort Pienc, (como podría haber sido en cualquier otra escuela pública en la que los niños salen del cole a las cuatro y media), la idea de que nuestra hija hiciera extraescolares no se planteó tanto por el hecho de hacer actividades complementarias, sino más bien por necesidad. Cuando los padres trabajamos muchas horas, o las normales, el llevar e ir a buscar a los niños a la escuela se convierte en toda una maravilla de la logística, donde intervienen padres, abuelos, tíos, niñeras, amigos e incluso padres de otros compañeritos afines. Todo un mundo.

Mi hija Violeta no ha dejado de hacer extraescolares. Además de que creo que las actividades le gustan, considero que son importantes para aprender algo más (o diferente de lo que se enseña curricularmente en la escuela). Son un granito más de arena.

Hasta el año pasado hacía natación, pero este año decidió que ser Pez Espada (el nombre de su clase de P5) ya era ser suficiente pez como para seguir siéndolo en la piscina de la Estación del Norte. A ella le encanta el agua, pero de forma más lúdica.

Otra de las incondicionales es inglés, tres años seguidos, incluso dos veces por semana al principio. Este año veo que lo está disfrutando, cantando canciones como ésta:

"There was a farmer had a dog
and Bingo was his name-o
B I N G O , B I N G O , B I N G O
and Bingo was his name-o."

Hasta yo la tengo incorporada y no paramos de cantarla juntos.

MIRA EL VÍDEO!!!

Pero creo que la top es Psico o Psicomotricidad. Recuerdo aquel primer día en P3 cuando un señor con barba causó impresión. A Violeta nunca le han gustado las barbas. Luego de varias clases más, Abel se la afeitó. Ya lo tenía pensado, y consideró esa una buena oportunidad para facilitar la inserción de Violeta en el curso. Un gesto poco corriente. Hoy se lo pasa muy bien, las actividades físicas son su fuerte. Siempre explica que no paran de moverse y hacer ejercicios diferentes en clase.

- "Violeta, ¿qué es lo que más te gusta de inglés?
- "Me gusta que me enseñen nuevas palabras en inglés, y también me gusta mucho cuando hacemos dibujos en inglés".
- ¿Y de Psico?
- "Hacer construcciones y saltar en las colchonetas. También nos ponemos en frente de la pared, donde están todos los cojines, y cuando el profe dice 1, 2, 3, desmontar la muralla".
- ¿Y de danza?
- "Me gusta hacer el calentamiento: nos tiramos en el suelo y hacemos el torbellino"
- "Y de teatro ¿qué te gusta?
- "Me gusta cuando nos pasamos la pelota (imaginaria) y cuando jugamos con las marionetas o títeres haciendo personajes".

En fin puede mirarse de muchos ángulos distintos. Actividades después de clases hay muchas y en muchos sitios, pero que sea en el mismo lugar, sabiendo quienes las organizan y con compañeritos de la misma escuela es una ventaja y una tranquilidad.

¡Qué sigan, que otros niños vendrán! ¡Y gracias!

Fernando Mazzeo,
padre de Violeta de P5

L'equitat com a estratègia per a la millora de l'ensenyament, l'èxit escolar i tot el sistema educatiu

El diari «La Vanguardia» dedicava la pàgina 4 de la seva publicació del passat dia 12 de març al debat que hi ha a França sobre la relació d'una infància plena de marginació social dels germans Kouachi amb la seva radicalització, fins arribar a assassinar els periodistes de Charlie Hebdo[1]. Que les desigualtats socials són font de conflictes i tragèdies és una evidència però, a més, l'anàlisi dels resultats de les proves PISA demostren que, en el cas de l'ensenyament, els sistemes educatius que milloren més en equitat són els que milloren més en resultats educatius.

El director d'educació de la OCDE, Andreas Scheleicher, va declarar la setmana passada que «la disjuntiva que es plantegen alguns governs entre excel·lència i equitat és una falsa disjuntiva»[2]. També aquests dies la Fundació Jaume Bofill ha publicat un estudi dirigit per Xavier Bonal, de la UPC, on es conclou que la millora a l'ensenyament va lligada a la millora de l'equitat[3]. En el mateix estudi s'observa que per avançar en equitat cal lluitar contra la segregació escolar, tant a dins les escoles com entre els centres escolars.

Segons aquest estudi l'equitat en educació i la justícia educativa es garanteixen, no només cobrint uns determinats mínims amb els quals accedir a l'escola, sinó també «**proporcionant experiències adaptades i rellevants a cada individu, garantint el reconeixement de les diferències culturals, sexuals o de qualsevol altre tipus, i assegurant l'adquisició de determinades capacitats o responent especialment a les necessitats d'aquells que estan pitjor**».

MIRA EL VÍDEO!!!

Segons el mateix estudi, les dades d'exclusió d'alumnes a Catalunya (5,5%) són superiors a la majoria de comunitats espanyoles (3%). Un altre indicador de la manca d'equitat educativa és la dispersió de resultats entre els alumnes, és a dir, la diferència que separa els bons resultats i els baixos resultats. La segregació escolar dels sistemes tendeixen a accentuar les desigualtats de rendiment. A l'Estat espanyol, Catalunya se situa capdavantera en el percentatge de variància de resultats explicada per les diferències entre centres.

Segons diverses fonts, **per tal de lluitar a favor de la inclusió de l'alumnat, la disminució de la segregació** i, per tant, la **millora global del sistema educatiu** caldria potenciar:

1. La formació del professorat
2. La baixada de ràtios d'alumnes per professor/a
3. L'atenció a la diversitat en els centres educatius
4. La innovació pedagògica
5. La disminució de la segregació entre centres
6. La lluita contra la pobresa infantil

Per poder fer front a aquests reptes calen mesures administratives i recursos.
Malauradament a Catalunya el pressupost dedicat a l'ensenyament ha baixat respecte al 2010 en un 22%, percentatge molt superior al del conjunt de la Generalitat de Catalunya, un 9,8%[4].

Aquestes baixades pressupostàries s'han fet tot i l'increment en 50.000 alumnes durant aquests anys entre d'Educació Infantil i la ESO. Dins d'aquestes retallades s'inclouen la disminució de les partides destinades a formació del professorat en un 96%, la pujada generalitzada de ràtios amb més alumnes per professor/a i el tancament d'escoles amb projectes educatius innovadors [5].

A Catalunya existeix un sistema de doble oferta de places d'Ensenyament entre la pública i la concertada. Sense menystenir el gran esforç que fan alguns centres concertats, especialment els que estan en nuclis de població socioeconòmicament desafavorida, la segregació es veu reforçada per l'afavoriment de la matriculació d'alumnes a centres concertats per part de l'administració. Aquest fet és especialment important en alguns indrets com, per exemple, el districte de l'Eixample de Barcelona[6]. El tancament de línies de P3 que fa l'actual Departament d'Ensenyament és molt superior en les escoles públiques. Tot i que la concertada representa el 34 % del total de centres públics a Catalunya[7], el tancament de grups de P3 el 2013 a la concertada va ser de tant sols de 23 (24%) davant els 73 a la pública (76%)[8]; i el 2014 es van tancar només una línia de P3 concertada (2,7%) per 36 de públiques (97,3%)[9]. El mecanisme que utilitza el Departament d'Ensenyament és anul·lar, amb els seus propis criteris usant dades demogràfiques, l'oferta de línies públiques fins i tot abans del període de preinscripció. D'aquesta manera ens deixa als ciutadans menys opcions de matriculació a aquests centres públics, mentre permet a les concertades la possibilitat d'omplir grups en segones opcions fins que no s'acaba el període de matriculació[10]. A més, l'administració retalla més els pressupostos destinats al sistema públic que al concertat[11]. Per tant, no només no es corregeix aquest sistema d'oferta segregacionista si no que s'està potenciant.

La lluita contra la pobresa no ha de ser ignorada pel sistema educatiu, i més en un moment d'emergència social com l'actual.

La manca de resposta d'Ensenyament [12] afecta directament els resultats dels alumnes i la justícia social. La pobresa infantil s'ha de poder tractar, també, amb mesures com l'adaptació dels llindars per obtenir beques de menjador a les necessitats reals de pobresa infantil i amb altres ajuts[13].

L'equitat en els sistema educatiu és una estratègia necessària per a la millora de la qualitat de l'Ensenyament.

Per arribar als objectius proposats s'observa com imprescindibles fomentar més la inclusió i minvar la segregació escolar. Per això cal potenciar la formació del professorat, l'atenció a la diversitat, la millora dels ràtios de professors/alumnes, augmentar els ajuts com les beques de menjador, donar suport a la implantació de pedagogies innovadores, i corregir les desigualtats del doble sistema d'oferta pública/concertada.

1 Los Kouachi en su contexto (La Vanguàrdia, 12/03/15)

2 L'OCDE retreu Espanya la nul·la formació en professors (El Periòdico, 16/03/15)

3 Xavaier Bonal: equitat i resultats educatius a Catalunya (Fundació Jaume Bofill)

4 Informe sobre els pressupostos d'Ensenyament de 2014 de CCOO

5 7 escoles que tanquen, 7 projectes truncats (eldiario.es, 22/02/13)

6 Les AMPA de l'Eixample reclamen dues escoles i dos instituts per donar resposta a la manca de places públiques.
7 Els centres docents de Catalunya (UOC)

8 Tancament de línies el 2013 (El Periòdico, 09/03/2015)

9 El Síndic investiga perquè s'han tancat 36 grups de P3 públics i 1 de concertats (Diari de Girona, 03/02/2015)

10 La FaPaC denuncia el tancament d'una vintena de línies de P3 malgrat tenir preinscripcions (llibertat.cat, 07/05/2014)

11 CCOO denuncia que el pressupost d'Ensenyament retalla totes les partides menys les escoles concertades (ara.cat; 18/11/2013)

12 El sistema educatiu de la consellera Rigau és immune als efectes de la pobresa (Diari de l'educació, 02/03/2015)

13 Les causes del dèficit de beques menjador aquests darrers cursos (FaPaC)

Miquel Gené
Comissió de Qualitat per l'ensenyament
i membre del Consell Escolar

Recomanacions d'apps

Toca nature

Pots donar forma a la natura, creant muntanyes, llacs, plantant arbres i conreant un bosc. Alhora que explorar amb els ecosistemes, aprenent què hi mengen els animals.

Desenvolupador: Toca Boca AB
Categoria: educació
Edat: més de 5 anys
Dimensió: 72,2 MB
Plataformes: App Store, Google Play, Kindle fire
Preu: 2,99 €

tocaboca.com/app/toca-nature/

Minizoo

És un llibre interactiu amb il·lustracions animades i gran sentit de l'humor. Si llisques el dit, els animals prenen formes sorprenents. És adorable i molt entretinguda, tant per als nens com per als seus pares.

Desenvolupador: Fox and Sheep GmbH
Categoria: educació
Edat: més de 3 anys.
Dimensió: 37,7 MB
Plataformes: App Store, Google Play, Kindle fire
Preu: 2,99 €

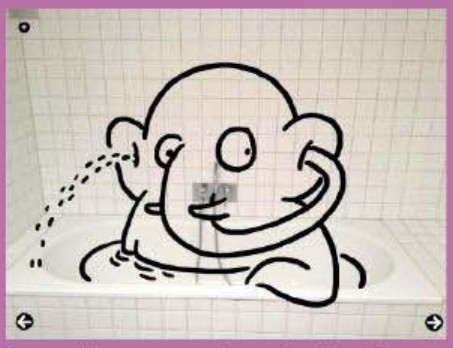

foxandsheep.com/product/petting-zoo

Toca mini

Per crear personatges combinant plantilles amb trets facials, pinzells, colors, complements, etc. Les teves figures es mouen i fan gestos divertits.

Desenvolupador: Toca Boca AB
Categoria: educació
Edat: més de 3 anys
Dimensió: 34,5 MB
Plataformes: App Store, Google Play, Kindle fire
Preu: 2,99 €

tocaboca.com/app/toca-mini/

Aquí us proposem una petita mostra de les nostres apps favorites.

***Luz Galdeano**, mare de P4*
***Marià Gálvez**, pare de P5*

Sago mini ocean swimmer

Per explorar el món submarí amb el peix Fins (aletes), descobrint divertides sorpreses.

Desenvolupador: Sago Sago Toys Inc.
Categoria: Educació
Edat: Més de 3 anys, pensada per nens de fins 5 anys.
Dimensió: 59,4MB
Plataformes: App Store, Kindle fire, Windows Phone Store
Preu: 2,99 €

sagosago.com/app/sago_mini_ocean_mer

Sago Mini Space Explore

Convideu Harvey a jugar entre les estrelles i els planetes. Un joc amb final obert ideal per a nens petits i preescolars.

Desenvolupador: Sago Sago Toys Inc.
Categoria: Educació Acció i aventura
Edat:
Dimensió: 71M
Preu: 0,99 € (Android) 2.99€ (IOS)
play.google.com/store/apps/details?id=sagosago.SpaceExplorer.googleplay

Best Kids Xilòfon

Aplicació perfecta per a nens que vulguin divertir-se i practicar les seves habilitats musicals.

Desenvolupador: Netigen .
Categoria: Educació
Edat:.
Dimensió: 5,6M
Preu: gratuït€ (Android)
play.google.com/store/apps/details?id=pl.netigen.bestxylophone

Subway Surfers

Ajuda Jake, a escapar de Tricky i d'Inspector rondinaire i el seu gos.

Desenvolupador: Kiloo
Categoria: Arcade
Edat: +5 anys
Dimensió: 40M
Preu: gratuït€ (Android) Productes integrats a l'aplicació
play.google.com/store/apps/details?id=com.kiloo.subwaysurf

Crazy Dentist

A ningú li agrada anar aconsulta del dentista perquè és una bogeria. Quina bogeria? Tu pots venir a provar-ho!

Desenvolupador: Kiloo
Categoria: Arcade
Edat: +5 anys
Dimensió: 19M
Preu: gratuït€ (Android) Productes integrats a l'aplicació
play.google.com/store/apps/details?id=com.g6677.android.cdentist

Proyecto Fem Escola-Fem Barri

Ideas para el Camino Escolar en Fort Pienc

Supermanzanas, ejes cívicos, camino escolar: la ciudad educadora

Barcelona, Barrio y Escuela Fort Pienc. Oportunidades de transformación

La Escuela Fort Pienc es un importante motor de vitalidad del barrio y agrega un importante grupo social de alumnos, padres, familiares, profesores, trabajadores y vecinos en general. Y el Fort Pienc, por su parte, es un barrio con un marcado y progresivo proceso de consolidación y transformación en torno a los cambios producidos por la construcción del Centro Cívico, los equipamientos de ciudad (Auditori, Teatre Nacional de Catalunya, Mercat del Encants, Museu del Disseny, poliesportiu, etc.) y los espacios destinados a la movilidad (intercambiador Arc de Triomf, Estació del Nord, estaciones Bicing, etc.). Y también por las nuevas dinámicas en curso de tipo turístico y comercial (nuevos hoteles, apartamentos turísticos y comercios en general).

Supermanzanas, ejes cívicos y camino escolar. Barrio, calle y ciudadanía

En la actualidad en Barcelona se están llevando a cabo diversas políticas urbanísticas: la realización del Programa de Supermanzanas (*Superilles*), la configuración de Ejes Cívicos y la planificación de Caminos Escolares, propuestas que en Fort Pienc deben ir entrelazadas. Se trata de propuestas que no sólo deben resolver la movilidad en la ciudad, sino que además son la oportunidad para poner en valor el barrio como entidad social y para repensar el cómo los vecinos nos apropiamos de él y cómo éste se relaciona con la ciudad.

Sin ahondar mucho en cada política urbanística y con el ánimo de que se reflexione sobre dichos temas, explicaremos las políticas urbanísticas de manera resumida así:

El Programa *Superilles* de Barcelona, se basa en reproducir la idea de un barrio compacto e integrado, que ya había sido puesto en práctica en otras latitudes (ver el caso de las *woonerf* holandesas), donde las calles más que ser espacios de frontera entre las edificaciones y manzanas, y ser relegado como territorio del tránsito vehicular, se convierte en un espacio público efectivo para los vecinos

Por su parte la propuesta de Ejes Cívicos, se basa en hacer que calles de la ciudad y de los barrios, que aglutinan servicios y actividades para los ciudadanos, desde guarderías municipales hasta bibliotecas y escuelas, y que por su carácter y condiciones de accesibilidad concentran un gran movimiento de personas en torno suyo. Para facilitar los desplazamientos, se apuesta por convertir estas vías en zonas de peatones o reducir el tránsito. Son los llamados ejes cívicos. Se trata de promover la creación de un eje que compatibilice las distintas actividades del barrio y que además genere identidad social y sentido de pertenencia en los vecinos.

El camino escolar ha sido una experiencia llevada a la práctica dentro de la filosofía *La ciudad de los niños* en la ciudad de Fano (Italia). Se trata de un ejercicio para la apropiación de la ciudad que vincula e integra socialmente a la población infantil con la adulta, así como también los diversos actores y entidades del barrio. Como

proyecto reúne una serie de acciones destinadas a favorecer y desarrollar la autonomía personal, la participación comunitaria y la calidad de vida de los niños en la ciudad. A través de la implementación de itinerarios urbanos predefinidos que les facilitan los desplazamientos entre su casa, la escuela, los parques y equipamientos; los niños en las vivencias de la cotidianidad aprenden y ponen en práctica los valores de vivir en comunidad, a la vez que son el parámetro de exigencia de la calidad del espacio urbano. En este sentido, la movilidad se orienta a devolverle el espacio al peatón, el espacio público se promueve continuo y ambientalmente amigable y los niños desarrollan sus propias reglas de comportamiento social, de conocimiento y de protección en la ciudad.

Invitación a la Escuela, los padres y a los niños a repensar el barrio: ideas para el camino escolar

En el marco de esta reflexión queremos, a partir de estas tres ideas y proyectos de ciudad, invitar a la comunidad educativa de la Escuela Fort Pienc a repensar el barrio, sus potencialidades, observando tanto sus conflictos como sus oportunidades de transformación positiva. Asumiendo de entrada que un instrumento fundamental para reconstruir es un ambiente acogedor relacionado con los niños, se pedirá que contribuyan y colaboren para hacer un cambio real del ambiente urbano

La participación de la escuela es útil y ventajosa si se dan dos condiciones fundamentales. La primera, los adultos que invitan a los niños a participar deben estar convencidos de que los niños pueden realizar una contribución real, estar dispuestos a tenerlos en cuenta y, por consiguiente, a necesitar y contar con su ayuda. La segunda, los adultos que invitan a los niños a participar deben tener el poder para llevar a cabo los compromisos adquiridos. Tanto la escuela como la familia pueden participar con los niños en algunos aspectos relativos tanto a la organización como a las muchas decisiones que se tienen que tomar. La ciudad, a través de su gobierno, puede participar con los niños, sobre todo en aquello relacionado con la reestructuración de espacios, infraestructuras y lo relacionado con la movilidad de los peatones. Mediante una correcta participación, los niños viven importantes experiencias de ciudadanía que contribuyen al bienestar de todos.

Para avanzar en la iniciativa de estas propuestas con la participación del Distrito, la asociación de Vecinos, la Escuela y el AMPA comenzaremos un proceso destinado a una evaluación inicial y diagnóstico. La metodología a aplicar se basa en la realización de encuestas, entrevistas y trabajo de campo, hecho por el cual próximamente solicitaremos información a los padres, madres, niños y niñas, profesores y profesoras, empleados y empleadas de la

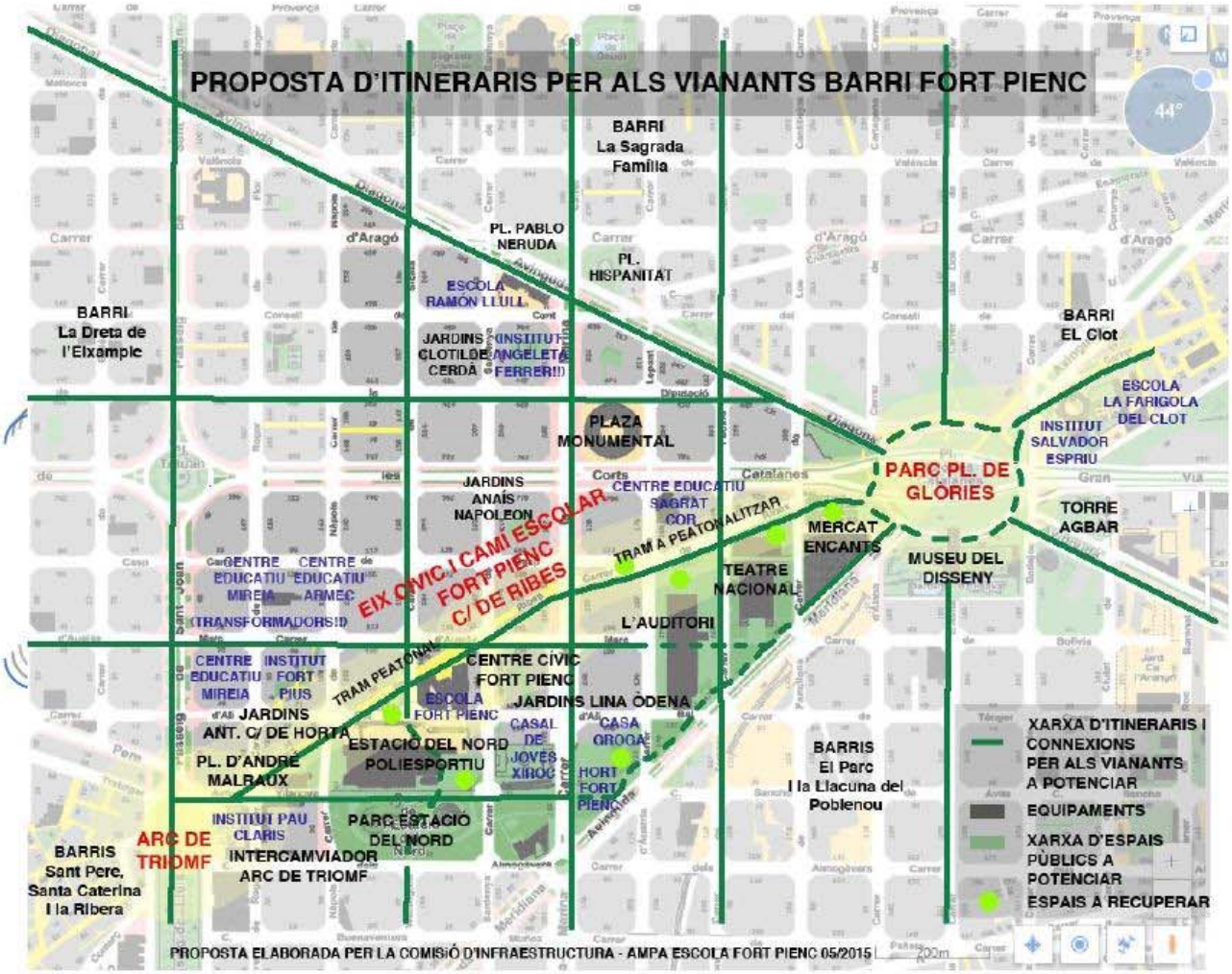

Escuela Fort Pienc a través de preguntas sencillas.

Les mantendremos informados, esperamos que disfruten de las vacaciones y que por ahora se vayan con la una inquietud: ¿qué barrio queremos?

Una ciudad educadora hace un mejor ciudadano, una mejor ciudad, una mejor sociedad.

Comisión Infraestructures
/ Fem Escola-Fem Barri

Enlaces de interés

Dossier
http://sostenibilitatbcn.cat/templates/ag21escolar/content/v_noticia.php?idNoticia=2376

Supermanzanas
https://www.youtube.com/watch?v=GMLokGhXHls

Entrevistas Fort Pienc
http://www.violenceintransit.org/videos/lets-talk-about-your-neighbourhood

Fotografías
http://www.violenceintransit.org/videos/my-neighbourhood

Eje cívico
http://metamoreje.wordpress.com/

Exposición
http://www.violenceintransit.org/photos/our-neighbourhood-exhibition

APM fi de curs

Un any més, la festa de fi de curs ha estat un èxit de convocatòria. Un dia on pares i mares, mestres, nens i nenes ens trobem i junts gaudim de l'escola, de la bona companyia, de les activitats i actuacions, del dinar i del bon rotllo! Tot això és possible gràcies a pares i mares que hi posen la seva energia, el seu temps, força i voluntat per a que tot rutlli.

Com ser agraït és de profit, volem agrair-vos a tots els qui hi heu participat; gràcies equip de cuiners i ajudants; gràcies també als cambrers i voluntaris de taules i cadires; gràcies Manu per l'espectacular decoració de l'entrada i ***gràcies, gràcies, gràcies , a Dinamització per fer-ho realitat.***

Bon estiu a tothom i ara una mica d'humor...

Comissió de Comunicació

MIRA EL VÍDEO !!!

Lorena Ruiz i Isaac Guevara
Mare i pare de Isaac P5

AMPA CONFIDENCIAL: Uncensored

Són les 00:05h del 6 de juny de 2015. El pare d'uns alumnes de l'escola Fort Pienc encén l'última cigarreta, o no, abans d'anar a dormir. **El divendres a la tarda, després de la calor, uns pares comencen a córrer per dins de l'escola "*como pollos sin cabeza*"**. Entre tots aconsegueixen sense cap mena d'organització aparent, posar un cable d'acer al pati per col·locar el tendal; muntar una portada de globus amb palmeres, un pòrtic verd i una nina feta a base de teixir i trenar globus; pugen setanta taules i cinc-centes cadires (algú assenyadament ha anat a buscar pares a la plaça); es munten una exposició i les taules dels tallers; es busquen claus, cables, el Dani, la Reyes, la Paqui, la Susana, qui faci falta, la tarima, el so, el corrent, l'antena, la cuina llesta...; i encara falta començar la festa! El pare s'encén la penúltima cigarreta, o no, de la nit que pel que fan a la tele, sembla, només sembla, que serà llarga.

Ningú t'ensenya a ser pare
però hi ha alguna cosa pitjor, ningú t'ensenya a col·laborar amb l'AMPA.

I la festa de fi de curs és fer que les coses surtin, com sigui, però que surtin. Tots sabem que la nostra plantilla a les vuit del matí següent tindrà les mateixes contractures musculars, hèrnies discals, artrosi, estrès i ansietat que el dia anterior, no se'n van per la festa de fi de curs, segueixen allà. Aquest dia a ple sol tots ens posem a prova, sobretot mentalment, alguns fins i tot gaudeixen i molts menyspreen els *runners* per tenir el desconeixement del que és el patiment. Un *runner* sap quin és el camí de la meta i cada quant són els seus objectius. Un pare que col·labori en la festa, no.

Comença el dia amb un sol imponent a les vuit del matí, mediterràniament.

A l'escola apareixen els cuiners, els nans de les mines de Mòria de l'AMPA, són els que aconsegueixen el miracle real de la de la multiplicació dels pans i els peixos. La previsió d'assistència és de més de cinc-centes persones, però també poden ser força més que set-centes. El tema és imprevisible (sí, imprevisible. Per a qui estigui buscant solucions, que no s'hi molesti, que no cal) i descobreix el primer dels molts problemes que vindran, tenim dues centes cadires més? Pugem mig menjador al pati.

Apareixen uns personatges estranys al pati, miren un cable que penja sobre els caps amb el sol de cara. Son **els encarregats d'enfilar-se sense escales, amb les cadires plegables de forma temerària a penjar uns tendals que pesen com les piràmides d'Egipte i que han d'ombrar tot el pati**.

Sabeu què? No són alts, ni forts, ni atlètics. Sabeu una altra cosa? No els ha calgut mai.

Els globus, els tallers, el so del gimnàs per a la coral, les xarangues... I els d'esgrima per allà enmig, estan molt acostumats a les aparicions de gent que no fa esgrima pel mig de la seva classe, plena d'espases florets, punyals i espases medievals enlairades. Els BodyPhones als miralls, la cuina a ple gas s'atura de cop.

El nans de les mines conviden a esmorzar *callos* a més de vint-i-cinc graus i pujant i molt, al sol, per a qui s'hi atreveixi. **La proposta venia de fora de les mines de Mòria i part de l'equip els tasta, boníssims, però alerta, els estómacs ja no tenen vints anys**.

Encara no són les deu del matí i les "coca-coles" van que volen (sucre, gas, cafeïna..., el dopatge està permès), tothom ja està suat i insolat, però no hi ha dolor. Falten fotocòpies, bombones de butà, globus,

festa fi de curs

escola fort pienc 2014 -2015

dissabte 6 de juny, a partir de les 11.00h

11.00 - 19.30h - ***Exposicions:*** *Extraescolars de plàstica i música*
11.00 - 13.00h - ***Photocall***
- ***Taula de maquillatge***
- ***Tallers:*** *Gomes de saltar, canons de confeti i manualitats*
- ***Jocs del món i tres en ratlla gegant***

12.00 - 12.30h - ***Actuació de la Coral***
12.30 - 12.45h - ***Actuació musical:*** *The Bodyphones*
13.00 - 13.20h - ***L'alumnat canta i balla***
13.20 - 13.45h - ***Comiat de 6è***
14.00 - 16.30h - ***Dinar***
17.00 - 18.30h - ***Actuació musical:*** *Faripapis*
18.30 - 19.30h - ***Discoteca***

menjar, cartolines, *celfo*, els cartrons del paper de vàter recol·lectats pels nostres fills durant un temps immemorial per fer 120 canons de confeti, apareixen milions de síndries, el *photocall* i, sobretot, uns que encara no han sortit, els pares de sisè.

També estan com la resta de pares corrent eixelebradament, però no tant, hi ha una cosa en joc: el viatge de sisè. És l'últim esforç dels pares a l'embogit món de l'escola de buscar-se la vida com sigui. **L'últim esforç, "no quarter". Especialistes en muntar "xiringuitos" per refrescar i alimentar a qui s'apropi, sort que hi són, és potser la seva última festa i comporta "liar-la parda". Perquè, a part de ser la festa de l'escola, també se celebren a la plaça les festes del Fort Pienc, a més és la final de la Champions i a més és el dia de les *fuerzas armadas*.** S'activa el debat d'on es veurà la final, es resol en principi, algú deixa anar que es podria posar l'himne, però es descarta, perquè aquesta escola no té himne...

Comença a venir gent, molta gent, molts nens, alumnes, futurs alumnes i exalumnes, la calor puja, els decibels també, comença el ball. En aquest moment la màquina que s'estava preparant segueix preparant-se però a més els col·laboradors de l'AMPA han d'estar en alguna activitat de les moltes que hi ha. Però hi ha una altra cosa, les incidències dels nens. Apareixen els primers globus d'aigua; algú toca massa la portalada dels globus; bicis, motos de plàstic, patinets es creuen amb els tallers; els jocs de la pista de bàsquet; **alguns pares esgoten les mudes dels nens en mitja hora; vola una ampolla d'aigua, mig buida per a qui la veu i mig plena per a qui li cau al cap; pilotada al cap d'un nadó.**
Pic màxim de gent: de dotze a quatre. No s'hi cap! Èxit d'assistència desbordant, l'organització ja fa temps que ha perdut el control de la situació (sort que no és, ni crec que ho sigui, l'objectiu) i el "sobre la marxa" facilita una imatge de dansa d'uns cossos movent-se en grans masses del pati de l'hort al gimnàs a veure les actuacions, els tallers mentrestant no s'aturen, la cuina no para mai i l'organització vola entre relliscades, topades amb nens apareguts del no-res, el patinet contra la ròtula i la pilota que cau sobre el taller, se senten crits, riures, algun plor, la vida de moltíssima gent en una olla calenta però regada pels de sisè. Apareixen nens on no hi haurien de ser, les escales plenes d'aigua, S'acaben les activitats del gimnàs i la massa es desplaça als patis. La congestió no permet que els voluntaris de l'AMPA arribin al seu lloc, sigui com sigui, i són engolits per la massa, perden el contacte visual.

-Has vist Tal?
- No, i tu Pasqual?
- Sí, però no sé on.
-Merci!
- De res!

Moment crític, hi ha gana, massa temps de peu dret, calor, la gent ja no sap on ficar-se però toca l'acte de sisè a ple sol, gran part dels esforços ja han passat, arribem a l'equador. Ara toca alimentar la tropa. Un esforçat número de voluntaris s'enfronten a cadires, gent, plats, allioli, vi, aigua, plats de plàstic, cotxets amb nens dormint entre les taules. Ràpid, ràpid, ràpid! Ha de menjar tothom! Pares alimentant pares, mares, fills, oncles, cosins, iaios, iaies i a qui passi. **Una experiència totalment nova per a molts. Base mental per col·laborar, encara que creguis que no en tens ni idea, col·labora. Gran respecte.**

S'acaba el dinar, dispersió, fluixera. Hora de pati i destrucció de l'entorn per part dels nens que estan en tot el seu dret ja que la festa és seva, molts surten a conquerir la plaça i els globus d'aigua volen a centenars en una guerra de nens contra nenes (poso els nens primer perquè són els que van

començar) que mig despilota a la meitat de participants. **Amb l'excusa d'anar a vigilar que els nens no es facin mal, els pares surten esperitats a fer un cafè i a que els toqui l'aire, toca esbandir-se perquè s'apropa el moment d'uns homes amb samarretes negres i furgoneta fosca que comencen a treure caixes: els FariPapis.** Un grup que fa ballar "a sac" tothom, uns pares s'arrenquen a ballar *ska* rememorant, suposo, el Nicaragua Rock o alguna festa major d'antuvi. Molt nostàlgic tot plegat, sota la calor ja no s'hi està tan malament. Algun crit a uns nanos però ja pocs, ja la festa és completa i arriba a la seva fi. Ara, després de discernir entre si celebrar el dia de les *fuerzas armadas* o veure la Champions es produeix el gran error de la nit, no celebrar com calia el dia de las *fuerzas armadas*.

Els de sisè munten la pantalla del gimnàs i comencen a repartir beguda, fruits secs, patates i olives. Nens alimentant els seus fills amb "*durum mixto solo carne i poco picante*" i Rakitic marca un gol, un pare sembla llegir-li els llavis al migcampista i interpreta que el gol l'ha dedicat a les *fuerzas armadas*.

Segueixen els nervis, el fruir de l'espectacle, ens foten un gol, no ens xiulen un penal, ens anul·len un gol i després marca el Barça. Els cacauets volen, l'aigua també, els crits posen en alerta l'Institut Sismològic de Sidney, Austràlia. Es veu venir que la velocitat en baixar cadires, taules, escombraries, neveres, endolls, cercar nens, acomiadar-se dels qui ja plegaven i netejar durant una hora i quart amb set escombres havien valgut molt la pena. Gol de Neymar, el pet final immens i majestuós del dia.

Alguns pares tornen a casa, altres han somiat a anar a Canaletes amb els nanos, però ja estan prou excitats i també se'n van a casa, però amb una síndria com les que han hidratat a tort i a dret durant tot el dia.

Són les dotze de la nit, uns dos-cents pares es quedaran adormits al sofà veient els resums de la Champions per acabar de rematar-se.

És difícil entendre per què una cosa tan poc a l'abast, en principi, d'uns quants pares es pugui realitzar. És difícil entendre per què es vol fer a costa de la integritat física de moltes famílies, però també s'ha d'entendre que és per la voluntat de poder gaudir d' un dels esdeveniments més importants i que més gent aplega al barri del Fort Pienc. Gràcies precisament a no saber ben bé per què es volen fer aquestes coses.

David Boada
Pare P3 i 1er

ESCOLA FORT PIENC

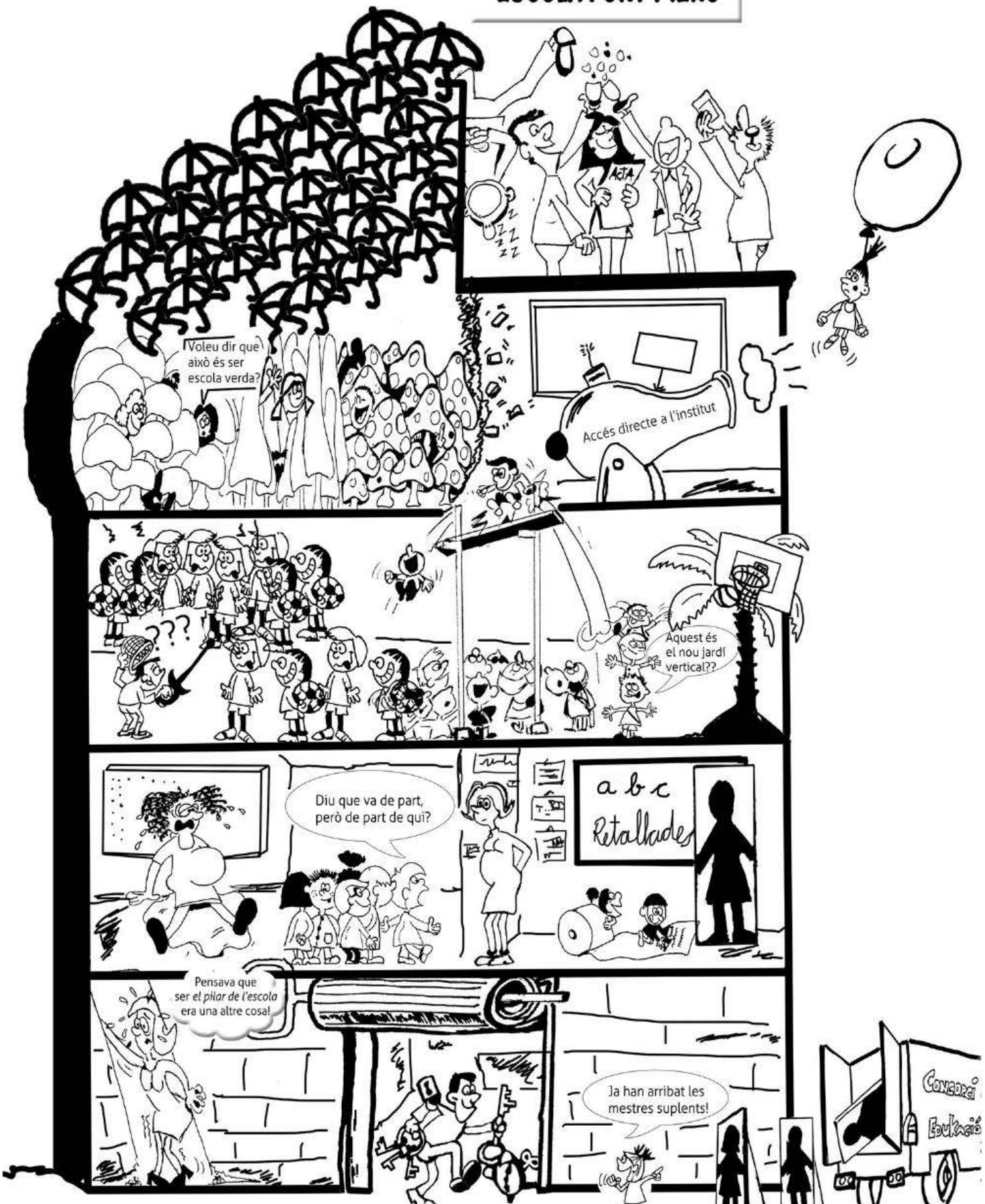

Com serà la nostra escola els pròxims anys?

Entrevista a la Reyes, directora de l'escola

M'heu demanat com veig l'escola Fort Pienc en el futur i és difícil perquè la societat canvia molt ràpidament, però les característiques del segle passat dominen les claus de l'educació. Per tant i sense perdre de vista on som, vaig a fer un exercici d'imaginació.

La nostra escola té uns punts forts que ha de saber mantenir en tot moment:

1. Ús de metodologies que fomenten l'autonomia dels nens.

2. Treball per desenvolupar les capacitats mentals i les habilitats de pensament.

3. Un pla d'acció tutorial ben definit i amb un gran respecte per les característiques personals de cada nen.

4. Una gran implicació de les famílies en el procés d'ensenyament i aprenentatge dels seus fills i filles.

5. Integrada en l'entorn.

6. Equip docent compromès.

Però una escola ha de ser i la nostra ho és, **una institució "viva"** i ha ser capaç de fer autocrítica i anar revisant el que fa i com ho fa per tal de millorar-ho. L'avaluació interna és una eina fonamental de progrés en el quefer de qualsevol institució. No hem d'oblidar que l'objectiu d'una escola és millorar els resultats acadèmics dels nostres alumnes i afavorir la cohesió social any rere any.

La imagino amb uns alumnes capaços de desenvolupar un projecte en diverses llengües: català, castellà i/o anglès. Treballant en equips i amb domini de les noves tecnologies.

La imagino amb uns alumnes que adquireixen la competència científica a partir de la pràctica educativa basada en la investigació científica i en la comprensió del pensament científic i les seves idees.

La imagino amb uns nens i nenes amb desig d'aprendre, de saber més.

La imagino amb un equip docent que treballa integrada i col·laborativament i amb "passió" per la seva feina.

La imagino amb uns pares, mares i mestres que comparteixen uns mateixos valors i són capaços de transmetre'ls amb el seu exemple als nens i nenes.

Crec que no hem d'oblidar mai el lema de l'escola ***"Volem nens i nenes que aprenguin bé, sàpiguen conviure i vinguin feliços a l'escola."***

Si ho aconseguim esdevindran adults autònoms, flexibles i oberts als canvis, amb capacitat per treballar en equip i en xarxa, amb domini de llengües i amb una sòlida formació en valors per ser capaços de conduir la seva vida.

Reyes Brun
Directora de l'Escola Fort Pienc

Jocs en xarxa. Consells per a pares i mares

Els jocs en xarxa poden tenir una influència positiva sobre el desenvolupament dels vostres fills. Tot i això, és essencial aconseguir un equilibri adequat entre el joc i les altres activitats diàries. És també recomanable vigilar el contingut dels jocs que utilitzen i comprovar que són segurs. Per confirmar que els jocs siguin adequats per als vostres fills, per què no els proveu primer abans?

Dades sobre el joc en xarxa

1. El 83% dels nens de tot el món juguen en xarxa.

2. Segons un estudi d'EU Kids Online, jugar és la **segona activitat preferida en xarxa**. Sorprenentment, "fer els deures" és la primera!

3. Els jocs requereixen que els nens actuïn segons unes regles i unes instruccions, per la qual cosa poden, de fet, **augmentar la seva capacitat per a l'autodisciplina i l'autonomia**.

4. Un de cada quatre menors d'11 a 16 anys afirma que els jocs amb la qualificació **"madur" són els seus preferits**.

5. **No hi ha proves** que demostrin que els videojocs violents produeixin un **augment durador de l'agressivitat o la violència**.

Jocs adequats per a cada edat

Fins i tot els jugadors sense experiència poden escollir els jocs adequats gràcies al sistema de qualificació per edats **Pan-European Game Information (PEGI)**, que es fa servir actualment en la majoria de països d'Europa. L'etiqueta PEGI apareix a l'anvers i el revers dels jocs per a ordinador en suport físic, proporciona una descripció del contingut i indica un dels nivells d'edat següents: 3, 7, 12, 16 i 18.

Les etiquetes descriptives expliquen perquè un joc ha rebut una qualificació d'edat determinada. Hi ha vuit paraules descriptives: violència, llenguatge inapropiat, por, drogues, sexe, discriminació, apostes i joc amb altres persones. Els nivells d'edat permeten que els pares i les mares sapigueu si el contingut del joc és adequat per als vostres fills, però no tenen en compte el nivell de dificultat del joc ni las habilitats necessàries per jugar-hi.

Amb l'increment del **joc en línia** el PEGI ha creat recentment un logotip en línia, que qualsevol proveïdor de jocs pot mostrar sempre que el lloc web compleixi amb els requisits **durador de l'agressivitat o la violència**.

fixats al **PEGI Online Safety Code (POSC)**. Aquests requisits inclouen l'obligació que el lloc web no inclogui continguts il·legals o ofensius, ni enllaços inapropiats creats pels usuaris, i que compti amb mesures que protegeixin els menors mentre juguen.

Consells per a jugar en xarxa

- **Limiteu el temps** que passen els vostres fills jugant.
- **Trobeu un equilibri saludable entre el joc i altres activitats**, com quedar amb amics.
- **Decidiu si el contingut d'un joc és adequat** per al vostre fill/a consultant els símbols PEGI.
- **Establiu regles estrictes sobre realitzar compres** mentre juguen en xarxa.
- Quan juguen en xarxa a jocs per a molts jugadors, **assegureu-vos que els vostres fills no comparteixen informació personal**.
- **Proveu els jocs vosaltres mateixos** i si és possible jugueu amb el vostre fill/a. Potser descobriu que us agrada!

Més informació?

PEGI:
www.pegi.info/es/
www.pegionline.eu/

Good Gaming Guide:
www.pegi.info/en/index/id/media/pdf/241.pdf

Videogamers a Europa 2010: Interactive Software Federation Europe:
www.isfe.eu/sites/isfe.eu/files/video_gamers_in_ europe_2010.pdf

En trobareu més a la xarxa Insafe
www.saferinternet.org
www.internetsegura.cat

Escola de Pares. Comissió de Formació

Agraïments a Ramiro Tomé, formador del Barcelona Mobile World Capital, per compartir els continguts del taller L'ús responsable dels dispositius mòbils amb nosaltres.

I després de l'escola què?

Fer-nos nostres els Instituts del barri

Fa 4 anys, quan la primera promoció de l'escola va acabar 6è, teníem el dubte de si ens faríem nostres els Instituts que tenim adscrits, el Fort Pius i el Pau Claris. El dubte de quantes famílies donarien continuïtat a l'escolarització pública al barri està ara resolt: la immensa majora de les famílies, al voltant de tres quartes parts els darrers anys, opta per l'Institut.

A la vegada, fins ara només ens hem fet nostre un dels dos instituts que tenim adscrits, el Fort Pius. L'altre, l'Institut Pau Claris, no l'hem considerat com una oportunitat. El mateix els passa en gran mesura a les altres escoles que el tenen adscrit: Parc de la Ciutadella, Cervantes, Pere Vila i Àngel Baixeras. Per això des de **fa més d'un any un grup de pares i mares de totes aquestes escoles, i també del mateix Institut Pau Claris, treballem plegats per entendre les causes d'aquesta situació, i veure com podem contribuir a revertir-la.**

Vam començar, l'any passat, per conèixer l'Institut a fons, tant les instal·lacions, com el projecte de centre i els mateixos professionals que hi treballen. **Vam trobar un equip directiu i un claustre implicats i compromesos amb la innovació docent constant, a més d'un edifici magnífic i un projecte de música molt engrescador. Vam convèncer-nos, en definitiva, que l'única raó per la qual les famílies dels barris que el rodegen i les seves escoles adscrites no se'l fan seu és perquè no el coneixen prou bé.**

El següent pas va ser reunir-nos amb el Consorci d'Educació de Barcelona amb l'objectiu de conèixer els seus plans per l'Institut. Ens van fer saber que per al Consorci revertir la situació del centre és una prioritat. També vam reunir-nos amb l'Escola de Músics, que des de fa dos cursos està desenvolupant el projecte de música amb el centre. Ens van confirmar la gran feina que es fa des de l'Institut, segons han pogut constatar durant el desplegament del seu projecte.

Davant de tot això, **el grup de pares i mares de les cinc escoles i del mateix Institut ens vam comprometre a treballar per facilitar,**

Institut
Pau Claris

Consorci d'Educació de Barcelona
Generalitat de Catalunya
Ajuntament de Barcelona

L'ESO i el batxillerat són dues etapes molt importants per a la formació i el desenvolupament personal, acadèmic i social dels nois i les noies, tant pel que fa a la construcció de la pròpia personalitat com pel que fa a la manera de viure, de treure i de conviure en el món que els envolta.

Treballem, amb il·lusió, rigor i responsabilitat, per tal de garantir que les ganes d'aprendre, l'autonomia personal i les competències, valors i habilitats socials formin part del bagatge formatiu, cultural i personal dels nostres nois i noies.

Metodologia diversa i innovadora. Apliquem i compartim, com a comunitat professional d'aprenentatge que vol, les bones pràctiques i les metodologies innovadores.

Acompanyament personal. Ajudem a esforçar la personalitat i l'autonomia personal amb les tasques tutorials de seguiment, acompanyament i control de l'aprenentatge, del creixement personal i de les relacions interpersonals.

Atenem els diferents ritmes d'aprenentatge. Valorem l'esforç i el treball personal d'acord amb l'avaluació prèvia del nivell de partida de cada alumne. També orientem i assessorem l'alumnat a l'hora de dirigir el propi procés d'aprenentatge, de conèixer i valorar les capacitats personals i d'emprar les habilitats, els recursos i les tècniques necessàries.

Convivència i valors. Potenciem i valorem la convivència i el respecte, estimulem el voluntariat, la participa-

Institut Pau Claris
Pg. de Lluís Companys, 18 • 08018 Barcelona
Tel. 93 320 80 78 • 93 356 88 87
e8052608@xtec.cat
www.iespauclaris.org
Com s'hi arriba:
Metro: L1 (Pío de Triana)
Autobús: 39, 51, 816, 40, 42, 54, 19

any rere any, que entre totes cinc escoles puguem fer un grup de famílies que apostin per matricular-hi els fills i proporcionar així l'únic element que li manca a dia d'avui: una composició social estable, dels barris que l'envolten i representativa d'aquests i de les escoles que el tenen adscrit. El punt de partida era que, l'any anterior, la matrícula havia estat de menys de 20 inscrits (de les dues línies que oferia inicialment), i que per enfortir el centre s'havia decidit tancar un dels dos grups de 1r d'ESO per així garantir un grup estable.

Ha sigut un any intens i ple de reunions, durant el qual hem generat una gran complicitat amb les AMPA dels altres centres **Estem convençuts que el fet que un grup nombrós de les nostres escoles (i de l'Escola de músics i d'altres escoles que s'hi vulguin sumar) vagi al Pau Claris és una oportunitat per la implicació i qualitat del claustre, per l'edifici i per la força de l'empemta conjunta que faríem famílies-Centre-Consorci. I hi creiem perquè això faria justícia a la feina que fan els professors i professores de l'Institut i enfortiria l'escola pública als nostres barris.**

Sabem, per l'experiència amb d'altres iniciatives similars a d'altres Instituts, que el pas que costa més és generar el primer any un grup que hi confiï, per petit que sigui, ja que els altres anys tot va rodat (quan hi ha un centre i un claustre de qualitat com és el cas).

Ateses les tendències en l'evolució de la població infantil en els barris implicats, que augmentarà fins l'any 2017 i després es mantindrà alta, i atès que l'opció que uns anys enrere s'havia considerat de fer un Institut nou a l'Eixample no es contempla actualment, aquest centre ha d'absorbir gran part de la sobredemanda a l'Eixample.

Perquè volem la millor educació per als nostres fills i que l'escola pública als nostres barris sigui encara més forta.

Oriol Pérez de Tudela
Josu Abaigar
Roger Martínez.

Oferta educativa

- **Educació secundària obligatòria**
- **Batxillerat**

Oferim dues modalitats:
- Humanitats i ciències socials
- Ciències i tecnologia

Jornada compactada de 8 a 14.40 hores

Activitats escolars complementàries

- Cant coral i representacions musicals
- MUS-e. Activitats de representació i expressió artística dins el currículum de les àrees
- Club de Lectura. Fomentar i gust per la lectura
- Sortides i activitats de tutoria i les pròpies de les àrees
- Aprenentatges servei i voluntariat en institucions externes
- Festes i celebracions al llag del curs: finals de trimestre, Carnaval, Sant Jordi, etc.

Serveis i instal·lacions

- Biblioteca escolar i biblioteca d'aula
- Servei d'atenció a l'alumnat: psicopedagogia

Activitats extraescolars

A la tarda, oferim espais i activitats destinades al estudi i al treball en grup, al gaudi de l'esport, de la música i d'altres manifestacions culturals i de foment de la convivència, de la salut i de l'oci.

Xarxa 0-18

Pertanyem a la Xarxa 0-18 dels barris de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera-Gòtic, amb la qual treballem per promoure una educació integral i de qualitat per mitjà d'un projecte educatiu comú que asseguri una escolarització cohesionada de 0 a 18 anys.

#Les piulades destacades

AMPA Fort Pienc
@ampafortpienc

L'AMPA Escola Fort Pienc és una entitat sense afany de lucre que agrupa a pares i mares d'alumnes de l'escola Fort Pienc de Barcelona, al barri de Fort Pienc

Barcelona
ampafortpienc.org
Se unió en noviembre de 2010

Twittear a AMPA Fort Pienc

@qualitatensenyament Famílies compromeses amb el sistema educatiu que somiem pels nostres fills i filles. #L'educacióQueSomiem

@qualitatensenyament Cada infant és singular i ha d'aprendre a volar amb el seu estil particular #NoLOMQE #EducacióInclusiva #TotsSomTercer #EquitatEducativa #JoPública http://www.fapac.cat/espai-lomce
1

@qualitatensenyament #JoMenjo #TuMenges #185.636NoMengen Fan falta moltes més #BequesMenjador https://www.facebook.com/bequesmenjador
1

@qualitatensenyament El sistema educatiu és nostre #IlpEducació 95.000 signatures recollides. #L'educacióQueSomiem #L'educacióQueVolem
1 1

@qualitatensenyament Les famílies sabem comptar.També sabem que 4 no és igual que 3. #TotsSomTercer 849 Desobediències. Volem un sistema educatiu per crèixer i cooperar,no x competir.
1

@menjador Com estornuda un tomaquet?? Caaaatxup!!"Cara sacando la lengua y con los ojos cerradosCara sacando la lengua y con los ojos cerrados.
1

@menjador si et vols divertir, amb els monitors de fort pienc has de venir!
1 1

@menjador Al principi donaven tanta patata que els nens suaven pure!
1

@menjador Aquest curs, empresa nova de cuina: hem esta tan a sobre q tenim complexe de paparres

@menjador Un 10 pels observadors!!! en necessitem mes, no es obligatori dur ulleres ni lupa.

@extraescolars L'extraescolar de xinès enguany ha estat copartícep del premi del Consell d´Europa Diversity Advantage Challenge atorgat al projecte XEIX (Associació de Comerciants EIX Fort Pienc).
1

@delegats A l'última reunió vam sotsmetre la Reyes a un tercer grau. Va respondre a tot i va aclarir tooots els dubtes i inquietuts plantejats. Va sortir absolta!
1 1

@delegats els delegats s'han implicat molt amb la Comissió de Dinamització per la Festa de Fi d curs. Chapeau!!
1

@delegats l'assistència dels delegats a les reunions ha estat un èxit. Semblava q estéssim al concert d'AC\DC

Tha agradat la revista?
Envia'ns el teu comentari entrant aquí!
o fes una piulada a @ampafortpienc

Números anteriors

Fem escola #11 (2014)

Fem escola #10 (2013)

Fem escola #8 (2011)

Fem escola #7 (2010)

Fem escola #6 (2009)

Fem escola #5 (2008)

Fem escola #4 (2007)

Fem escola #2 (2006)

Fem escola #1 (2005)

AMPa
ESCOLA FORT PIENC